

OBECNÍ ZPRAVODAJ

PODHORNÍ ÚJEZD A VOJICE

Červenec 2024 / číslo 2

ZDARMA

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

EMOCE KOLEM ZNAKU OBCE

Značné emoce provázely hlasování o podobě budoucího znaku Podhorního Újezdu a Vojic. Volba tak bude mít nakonec druhé kolo, byť výsledky toho prvního byly poměrně jednoznačné.

Hlasování, které proběhlo ve dnech 7. a 8. června společně s volbami do Evropského parlamentu, se zúčastnilo celkem 250 občanů různého věku. Ve 124 případech uspěl návrh odkazující na znak řádu kartuziánů a taky na rodový erb poslední vrchnosti na zdejšího panství, tedy hrabat a knížat z Trauttmansdorffu. Druhý návrh inspirovaný rovněž jejich emblémem a současně i erbem Vojických z Nové Vsi získal 79 hlasů.

Ovšem celkem 47 hlasujících mělo dojem, že ani jeden z předložených návrhů obecního znaku není úplně ideální.

Připomeňme, že zpracováním návrhů pověřili zastupitelé renomovaného heraldika Stanislava Kasíka, který se studiem historických erbů i komunální heraldikou zabývá řadu let a patří k uznávaným odborníkům. Od roku 1990, kdy novela zákona o obcích umožnila užívat znaky i těm sídelním celkům, které k tomu dříve neměly právo, navrhl více než 650 obecních znaků. A vždy samozřejmě v souladu s heraldickými zásadami, které je nutné dodržovat.

Ty jsou totiž poměrně přísné, ať už se jedná o členění štítu (tedy znaku), používání figur, symbolů i barev, pro jejichž kombinaci jsou opět dána jasná pravidla. Barvy mají navíc i svůj význam.

Ostatně i pro naši státní vlaku nebyla použita kombinace červené, bílé a modré nijak náhodně. V trikoloře symbolizuje červená barva statečnost národa v boji za svobodu, bílá je symbolem čistoty a modrá znamená naději pro budoucnost (i když někdy byl modrý klín vykládán jako symbol Slovenska, či posléze Moravy).

A jaký bude postup v dalším hlasování, kam postupují i oba návrhy z prvního kola? To popisuje místostarosta Jakub

Žitko: „Na dvojici znaků, z nichž mohli občané na začátku června vybírat, jsme se jako zastupitelé shodli jednoznačně. Přišlo nám, že odkaz na první zmínku o Vojících v podobě rodového erbu Vojických z Nové vsi a současně na poslední majitele panství, Trauttmansdorffy, v sobě skrývá jistou symboliku. Kartuziáni se zase ve své době zasloužili o největší rozkvět Podhorního Újezdu i Vojic. Díky nim se tu ve velkém začal těžit pískovec a začaly pěstovat ovocné stromy. Z jejich strany to byl sice především byznys, ale obojí dávalo místním lidem obživu i po mnoho dalších staletí,“ vysvětluje místostarosta. Současně dodává, že mnoho občanů si přálo, aby ve znaku obce bylo nějak znázorněno právě toto tradiční přírodní bohatství.

Tento znak používal ve středověku cech malířů štítů. V té době právě tito řemeslníci na zakázku vyráběli rodové erby i jakékoliv jiné znaky.

Proto pan Kasík vytvořil ještě dalších šest návrhů, které odkazují na kamenické řemeslo a sadovnictví.

Všechny návrhy představujeme v našem zpravodaji na stránkách 10 až 11 a spolu s nimi přinášíme také rozhovor s tímto českým heraldikem.

Hlasování proběhne od 1. do 30. srpna v úředních hodinách na OÚ. Tam budou také jednotlivé návrhy i se stručným popisem vystaveny.

Každý návrh bude mít své pořadové číslo. Lístek se zapsaným preferovaným číslem pak odevzdají občané v kanceláři paní Marcele Novotné.

Každý může samozřejmě hlasovat pouze jednou a o vítězném znaku obce pak rozhodne konečný počet získaných hlasů - a to bez ohledu na to, kolik lidí se hlasování zúčastní.

„Snažili jsme se vyhovět připomínkám občanů, protože bychom byli rádi, kdyby se lidé se znakem Podhorního Újezdu a Vojic ztotožnili, přijali ho za svůj a byli na něj třeba i hrdí. Už předem je ale jasné, že symboly, které by se líbily všem, nenajdeme,“ uzavírá místostarosta Jakub Žitko. Ostatně i heraldik Stanislav Kasík několikrát zažil, že cesta ke shodě nebyla v případě schvalování komunálních znaků úplně jednoduchá. O své zkušenosti se s námi rozdělil i v rozhovoru, který přinášíme na str. 9 a 12.

Věřme tedy, že druhé kolo volby už se ponese v poklidnějším duchu. A ať už dopadne hlasování jakkoliv, půjde o pouhý začátek poměrně složitého procesu.

Pan Kasík musí nejprve sestavit ještě podrobný heraldický popis, který bude nositelem důležitých a neměnných vlastností znaku.

Všechny potřebné dokumenty pak odešleme spolu s žádostí nejprve do podvýboru pro heraldiku a vexilologii (nauka o vlajkách), který v Poslanecké sněmovně spadá pod výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

V případě, že tento podvýbor nebude mít k našemu znaku a k jeho popisu žádné výhrady, předseda PS nakonec udělí naší obci právo znak užívat.

Dekrety o udělení znaku a vlajky se také zpravidla nepředávají individuálně, slavnostní ceremoniál se koná až v okamžiku, kdy je možné pozvat více čekatelů. Například v roce 2019 bylo do mlostranského sídla Poslanecké sněmovny pozváno celkem 29 zástupců z vesnic celé České republiky. Některé obce přitom své žádosti o schválení symbolů zasílaly již o více než rok dříve.

OBEČNÍ ÚŘAD INFORMUJE

DŮVOD KE SPOKOJENOSTI

V pondělí 10. června předala společnost PSK Choceň zástupcům naší obce dokončenou propojku kanalizace v úseku od autobazaru v Podhorním Újezdu k Brdíku. Dílo v délce cca 350 metrů odevzdala v požadované kvalitě a dokonce o dva týdny dříve. Těšit nás může také to, že se při stavbě podařilo ušetřit 150 tisíc korun.

Stalo se tak především díky důsledné kontrole veškerých prováděných prací a jejich výkazů. Na stavbě byl v podstatě denně nejen starosta Michal Pour, ale taky Martin Vojtíšek, který zde vykonával odborný technický dozor.

Spolupráci s firmou PSK Choceň hodnotí jako velmi dobrou. „Přál bych si, aby takto bezproblémově probíhaly všechny stavby, na něž dohlížím. V tomto případě to určité bylo především díky kvalitně připravené projektové dokumentaci a taky jasně formulovaným požadavkům ze strany investora - tedy Obce. Vlastní realizace pak probíhala svižným tempem asi i proto, že veškeré práce po celou dobu řídil přímo jednatel firmy. Platilo všechno, na čem jsme se s panem Kobrem dohodli, a pracovní morálka byla doslova příkladná,“ ohlíží se za necelým měsícem svého působení na stavbě kanalizační propojky pan Vojtíšek. Vzhledem k tomu, že žije v Ostroměři, kde také vykonává funkci místostarosty, zná naše letité problémy spojené s odpadními vodami. Přál by nám, aby se, podobně jako propojku, podařilo co nejdříve vyřešit kanalizaci jako takovou, a také navržený postup čištění s pomocí biologických nádrží.

Omezení na hlavní silnici byla minimální a opravdu netrvala nijak dlouho.

Vedení obce na přípravě projektu stále intenzivně pracuje. Legislativně a úředně je snad vše nastaveno, rámcově má projekt připravený také společnost IKKO Hradec Králové. Právě ta nám technologii dočišťování navrhla na základě svých předchozích zkušeností. Vodohospodářským stavbám se věnuje již víc než 20 let a podobné nádrže řešila třeba pro obec Barchov i pro nedaleké Milovice u Hořic. V Barchově jsou nádrže v provozu již několik let a všichni jsou tam s čištěním odpadních vod spokojeni. Nikdy zde nemuseli řešit žádný problém. Nádrže nijak neohrožují kvalitu podzemní vody, neobtěžují nikoho a nic ve svém okolí a nevadí ani okolní krajině.

Přímo na místě se o tom ostatně přesvědčili i někteří zástupci naší obce, pro své rozhodnutí, že se i my vydáme podobnou cestou, chtěli mít jistotu, že bude správná.

Pro vlastní zpracování projektu je však třeba znát konkrétní trasu, kudy kanalizace k nádržím povede. Pro její stanovení bude zásadní především výkup pozemků, na němž se v současné době stále pracuje.

STÁLE JEN ZÁPLATUJEME

Některé místní komunikace připomínají spíše tankodrom a šance na změnu je bohužel prozatím v nedohlednu.

Královéhradecký kraj, jemuž většina cest ve vesnici patří, po mnoha urgencích alespoň letos začátkem června provizorně opravil nejhorší výtluky. Jinak argumentuje tím, že na komplexní opravu nemá peníze a ani kapacity. Nestací totiž opravovat ani silnice I. třídy.

Navíc je zřejmé, že při plánované výstavbě kanalizace bude nutné potrubí ukládat i pod vozovku. Dokud tedy nebude v obci dokončena kanalizace a případně i další sítě, není dost dobře možné opravovat silnice.

Královéhradecký kraj sice letos do oprav silnic i do nových dopravních staveb investuje rekordní 1,8 miliardy korun, priority má však pochopitelně jinde. O našich bolestech ale samozřejmě ví, na kompetentních místech se připomínáme neustále.

Budme tedy rádi alespoň za "záplaty" a doufejme, že přčkají minimálně jednu zimu.

OBEČNÍ ÚŘAD INFORMUJE

NOVÝ ÚZEMNÍ PLÁN OBCE

Jen čtrnáct občanů Podhorního Újezdu a Vojic se 2. května zúčastnilo veřejného projednávání návrhu územního plánu. Přítomni byli pochopitelně také zástupci hořického Útvaru územního plánování a autoři dokumentu z projektového atelieru Regio z Hradce Králové. Nechyběli ani starosta Michal Pour a místostarosta Jakub Žitko.

Obecné zásady územního plánování nejprve představila vedoucí Útvaru územního plánování Ing. Helena Vanická. Zmínila, že dokument je pro obec velmi zásadní, protože určuje směr, jakým se hodlá ubírat pro příštích 15 až 20 let. Jasně totiž definuje možnosti využití ploch v celém katastru.

připomínkovat v podstatě každý občan. V případě našeho územního plánu se to v několika případech stalo. Jednalo se přitom právě o nesouhlas s omezením další výstavby. Především v okrajových částech obce.

Ing. Vanická však soudí, že je to z mnoha pohledů logické. „Chápu, že majitelé pozemků mohou být nespokojení. Chtějí stavět. Pro Obec je to ale časovaná bomba. Roste délka infrastruktury, o níž se má starat. A u vás jsou už teď velkým problémem úzké komunikace, kde není možné zajistit ani základní dopravní obslužnost,“ upozorňuje Ing. Vanická.

Navíc pro výstavbu v extravilánu obce v podstatě není důvod. Nový územní plán umožňuje stavbu až 85 domů

DIGITÁLNÍ TECHNICKÁ MAPA

Zastupitelé na svém květnovém jednání odsouhlasili spoluúčast naší obce na vzniku digitální technické mapy Královéhradeckého kraje. Ostatně jedná se o povinnost vůči Kraji, který musí ze zákona tento informační systém co nejdříve připravit a zprovoznit.

Jedná se o jeden z nejnáročnějších projektů v novodobé historii českých krajů. Technické mapy jsou důležitým datovým podkladem pro celou řadu odborných činností ve veřejné správě i v soukromém sektoru. Díky nim vznikne nejen jednotný systém nutný k postupné digitalizaci stavebního řízení, ale také aktuální zdroj podrobných informací o dopravní a technické infrastruktuře ve všech městech a obcích v České republice.

Technické mapy prozatím vznikaly pouze na dobrovolné bázi a třeba naše obec žádné podrobné polohopisné zaměření komunikací a technické infrastruktury nemá. Zastupitelé o tom sice po roce 2022 uvažovali, od svého závěru ale ustoupili s ohledem na finanční náročnost.

Nyní se tedy můžeme s žádostí o zaměření všech sítí obrátit na Královéhradecký kraj, který se postará o veškerá geodetická měření i jejich následné zpracování a zanesení do centrálního systému digitálních map. V přiměřeném rozsahu přitom využije finanční prostředky z příslušného Operačního programu EU.

Pro Obec je tedy tento postup po všech stránkách výhodný. Dle smlouvy bude naši povinností zaplatit pouze DPH z částky, kterou bude zhotovitel účtovat za zeměměřičské a další práce provedené v katastru naší obce.

Jen se budeme muset naučit se sdílenými daty pracovat. Po zaměření všech místních sítí a jejich zanesení do digitální technické mapy budeme muset v krajském systému za naši obec převzít i veškeré editorské povinnosti.

Ing. Vanická současně objasnila také základní postup přípravy a schvalování územních plánů: „Jákykoliv územní plán musí být v souladu s požadavky územně nadřazených celků. Tedy okresu, kraje a státu, jehož zájmy zastupuje především Statní pozemkový úřad. Pokud má tedy jakákoliv z těchto dotčených institucí na daném území jakékoliv záměry, obec je povinna to respektovat. V případě Podhorního Újezdu a Vojic je to především stavba dálnice D 35. Jinak obecně platí, že pozemkový úřad nyní striktně zamítá vyjímání zemědělsky využívané půdy pro stavební účely,“ upozornila Ing. Vanická.

Současně však uvedla, že každý občan má právo vznést v zákonné lhůtě proti návrhu územního plánu své námítky či připomínky. Pro úplnost uvádíme, že námítky vznášejí vždy jen majitel nemovitosti či pozemku, návrh územního plánu může

v centrální zástavbě a další potenciál až stovky rodinných domů je i v neobyvaných či neobyvatelných nemovitostech a objektech využívaných jen k rekreaci. Navíc je chválihodné, že nový územní plán se snaží být zodpovědný i pokud jde o zvyšování kvality života místních občanů a také o ochranu a zhodnocování krajiny.

O letitém odplavování orné půdy z okolních svahů sice všichni víme, svým přístupem ale půdní erozi vlastně podporujeme. Zadržování vody v krajině je navíc stále aktuálnější i s ohledem na změny klimatu. I toto se snaží nový územní plán změnit. Jeho schválení je pro nás navíc zcela zásadní i kvůli realizaci obecní kanalizace či plánované cyklostezky do Ostroměře. Bez územního plánu, který s těmito projekty počítá, nelze žádat o dotace, bez nichž jsou tyto plány bohužel nereálné.

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE

STAVEBNÍ PRÁCE NA OBECNÍM ÚŘADU

Probíhající rekonstrukce kanceláří může ovlivnit provoz v budově.
Prosím, sledujte webové stránky obce, kde naleznete veškeré aktuální informace o případných mimořádných změnách úředních hodin.
Děkujeme.
www.podhorniujezd.cz

REKONSTRUKCE NA ÚŘADĚ

Patrně během obou prázdninových měsíců budou pokračovat stavební úpravy v budově obecního úřadu. Provoz by však neměl být nijak podstatně omezen, půjde však o provizorní podmínky. Jedinou funkční místností je totiž nyní obecní knihovna kam se přesunula i hlavní kancelář.

V letošním roce se jedná o poslední etapu prací, během níž budou v obou místnostech vyměněny podlahy a upraví se elektrické rozvody. Nainstalovány sem budou i nové energeticky úsporné jednotky topení a chlazení. Stará akumulací kamna totiž nedokázala v zimě zajistit potřebný tepelný komfort, protože je nebylo možné nijak regulovat. Jejich provoz byl navíc finančně náročný.

Místnosti v přízemí pak budou vybaveny i novým kancelářským nábytkem. Po dlouhých letech tak prostory obecního úřadu budou vypadat konečně trochu k světu a dobře se tu jistě budou cítit nejen zaměstnanci, ale taky občané, kteří sem přijdou řešit jakékoliv své záležitosti.

VE ŠKOLCE BUDE RUŠNO

Navzdory prázdninám a době dovolených bude letos v naší mateřské škole rušno. Právě kvůli volnějšímu režimu zde totiž Obec plánuje udělat řadu potřebných oprav a úprav.

Nejpodstatnější se týkají nové plynové kotelny, protože stávající technologie je již značně zastaralá.

Během poslední zimy už nestíhal kotel ani ohřívat teplou užitkovou vodu a neustále vykazoval různé poruchy. Po té poslední servisní technik odmítl vydat revizní zprávu s tím, že zařízení je podle něj nezpůsobilé dalšímu provozu.

Nová kotelná vyjde na více než 184 tisíc korun, do budoucna však přinese značné úspory ve spotřebě plynu.

Zastupitelé pořízení nového kotle odsouhlasili na svém květnovém jednání a věří, že firma pana Ludka Barcala stihne vše nainstalovat tak, aby byl kotel připravený na letošní topnou sezónu.

Ve školní herně se děti mohou těšit i na nový nábytek, který by měl být nejen účelný, ale taky hezký, aby podporoval jejich smysl pro estetiku a barvy. Novým nábytkem bude vybavena také odpočívárna a zázemí pro personál.

Tímto plníme jeden z požadavků krajského inspektorátu České školní inspekce, která loni konstatovala, že většina vybavení v naší mateřské škole neodpovídá požadavkům pro předškolní výchovu a mnohdy nesplňuje ani současné bezpečnostní a hygienické normy.

Prázdninové úpravy se pochopitelně nevyhnou ani budově základní školy. Zde by měly být kromě jiného nejpozději do 15. srpna zbruseny parkety v obou učebnách. Podlahy si takový zásah rozhodně zaslouží, stane se tak po dlouhých 29 letech.

KONTEJNERY POD STŘECHOU

Nové přístřešky pro kontejnery na tříděný odpad vyrostly letos v červnu ve Vojicích. Důvod byl jasný. Pod původní zastřešení už se popelnice nevešly.

Jejich počet bylo třeba opět navýšit, protože byly každou chvíli přeplněné. Kolem sběrného místa byl tak neustále nepořádek. Jen málokdo si bohužel odnesl nebo odvezl papír, sklo a plasty zase domů, když viděl, že jsou kontejnery plné.

Každý by přitom měl vědět, že svozová firma vyveze vždy jen odpad z kontejnerů, nikoliv ten, který je mimo ně! Výjimkou jsou jen originální plastové pytle pro tříděný odpad, které lze vyzvedávat na obecním úřadě. Ty ovšem můžete nechat i přímo u svých domů, odkud je pravidelně odvázejí obecní zaměstnanci.

Pod novými přístřešky jsou schovány kontejnery na plast, papír a tuhy. A na protější straně je podobný prostor na sklo a kovy.

Pod celým stanovištěm je taky nově zpevněná plocha, aby se dalo s popelnicemi při vyvážení lépe manipulovat. I tímto způsobem se vedení naší obce snaží motivovat občany, aby to, co se dá vytřídit, zbytečně nekončilo ve směsném komunálním odpadu. Jedině díky důslednému třídění máme totiž šanci, že se dál nebudou zvyšovat poplatky za jeho svoz. A navíc je to taky jeden z nejjednodušších způsobů, jak může každý z nás udělat něco pro přírodu a životní prostředí. Třebaže jde o místo, kam vyvážíme odpad, vypadá teď velmi důstojně. Doufáme, že tu bude i důstojný pořádek.

OBEČNÍ ÚŘAD INFORMUJE

TEN DĚLAL TO, A TEN ZAS TOHLE

Doslova v duchu známé Werichovy písničky probíhaly letos ve sportovním areálu v Podhorním Újezdu přípravy na letní sezónu. A všechny může těšit, že se tentokrát s velkou chutí do práce pustily i děti z naší mateřské i základní školy. Brigádu pojaly jako hru na zahradníky. Čištění nádrže si o něco později vzali na starost členové Mysliveckého sdružení Podhorák.

Ještě před tím, však místní firma STAV Dama s.r.o. doplnila kolem celé nádrže zámkovou dlažbu. Bylo to nutné nejen z bezpečnostních důvodů, ale taky proto, aby se do vody nezanášelo tolik nečistot, a aby nedocházelo k poškození okrajů fólie, která zamezuje úniku vody z bazénu. Obec za tyto práce zaplatila 122 800 Kč (bez DPH).

Malí brigádníci pod dozorem učitelek ze základní i mateřské školy se přesunuli do areálu v polovině dubna, což byl ten pravý čas pro sázení zeleně. Vyzkoušeli si, jakou práci dá připravit prostor třeba jen pro jeden keřík ptačího zobu. A to jich do živého plotu vysázeli celkem 72. Třeba se teď budou chovat k zeleni jinak.

To členy MS Podhorák zajímá spíš to, jestli vyčištěný bazén a upravený areál přiměje návštěvníky, aby se tu chovali trochu lépe. Čištěním nádrže tu totiž strávili v sobotu 11. května v podstatě celý den. Někteří tu pracovali od sedmi od rána až do večerních hodin. Z toho, co po odčerpání vody z nádrže uviděli, byli dost překvapení. Za všechny to shrnul hospodář Václav Luštický. „Pomohli jsme samozřejmě rádi, vždy to bereme tak, že jakoukoliv práci ve vesnici děláme vlastně pro sebe. A tady ve sportovním areálu hlavně pro naše děti a vnoučata. Ale myslím, že by rodiče měli dětem doma víc vysvětlovat základní pravidla slušnosti a ohleduplnosti. Na dně nádrže jsme

našli i docela velké kameny, kterým do vody někdo očividně pomohl. Samy se tam rozhodně nedostaly. Na několika místech byla kvůli nim poškozená i fólie,” říká Václav Luštický.

Díky počasí se hlavní sezóna v našem areálu naplno rozjela hned od 1. června. Jestli to tu bude stále tak hezké, jako na jejím začátku, záleží samozřejmě na každém z návštěvníků.

Proto se také v areálu objevily cedule s prosbou o udržování čistoty a pořádku, a taky další, že dobrovolné vstupné může případně zaplatit každý, kdo tu bude spokojený.

Veškeré finanční prostředky budou samozřejmě použity právě na údržbu areálu.

OTEVÍRACÍ DOBA KIOSKU

Kiossek ve sportovním areálu v Podhorním Újezdu je připraven nabídnout příjemné posezení i osvěžení všem, kteří sem přijdou trávit chvíle volna. Sortiment nápojů i rychlého občerstvení je letos zase o něco širší a obsluha si stále zakládá na vstřícném a milém chování k zákazníkům. Ověřit si to můžete v těchto hodinách:

Od pondělí do pátku
V sobotu a v neděli

16 - 21 hodin
13 - 21 hodin

V případě špatného počasí je zavřeno.

Informace na telefonu: 777 153 060

Tyto kameny se do nádrže určitě samy nedostaly. Někdo jim tam "pomohl". Bohužel na dně poškodily na několika místech i fólii.

OBEČNÍ ÚŘAD INFORMUJE

STĚHOVÁNÍ KAMENNÝCH OBRŮ
Zhruba tři a půl hodiny stačily sehrané dvojici Miroslav Kozák a Stanislav Kalvoda k tomu, aby se na nová stanoviště přesunuly dva solitérní kameny z brodku v Podhorním Újezdu. Jejich umístění ve vodní nádrži nebylo úplně šťastné. Zejména poté, co přestaly plnit funkci přírodní fontány. Prostě tu jen čněly nad vodní hladinou.

Jejich dny byly sečteny poté, co loni v létě po prudkém dešti bahno stékající ze sousedního pozemku znečistilo vodu v brodku natolik, že zde uhynuly všechny vysazené rybky.

Bylo jasné, že je třeba co nejdříve upravit nejen nádrž, ale i její bezprostřední okolí. Hned na podzim tedy místní hasiči a rybáři brodek důkladně vyčistili. Vyvezli odsud letité nánosy bahna.

Odstraněno bylo i dřevěné plato, které bylo v tak špatném stavu, že bylo doslova životu nebezpečné.

Nyní se připravuje revitalizace celého místa, která ovšem s kameny ve vodní hladině nepočítá.

Nová stanoviště se pro ně našla na dvou místech ve Vojicích - jedno nad zátáčkou na kraji lesa, kde je i originální lavička s vyřezávanými dřevěnými hlavami. Druhý kámen by měl časem sloužit jako rozcestník u nově upravené cesty k lesu do Konečchlumí. Lidem tu bude ukazovat, kudy se mají vydat nejen směrem do této vesnice, ale také na trasu na dva vrcholy Mlážovického chluumu - na Hůru a Maxinec. Turistům by se jistě mohla hodit i směrovka ukazující do naší vesnice a dál na Ostroměř. Přesun kamenných obrů o hmotnosti kolem tří tun samozřejmě nebyl úplně

jednoduchý. Pan Kozák si však s nimi za pomoci jeřábu a bagru pohrával, jako kdyby byly z polystyrenu.

SOBOTA TANCE A SKÁKÁNÍ

Další ze série sousedských setkání se uskutečnilo ve sportovním areálu v Podhorním Újezdu v sobotu 6. července. A tentokrát mělo i své předskokany, a to doslova. Už odpoledne si tu totiž mohly děti užívat skákání na velkém nafukovacím hradu.

Využily toho naplno, byla to pro ně náhoda za atrakci, která letos bohužel chyběla na Dětském dnu. S ohledem na deštivé počasí nebylo možné skákací hrad instalovat.

Děti vzaly zábavné hradby doslova útokem a elán je neopouštěl ani po mnoha hodinách.

To dospělí se začali trousit až v podvečer a byli zvědaví, co je čeká. Když se totiž objevily první informace o tom, že na Sousedské setkání přijede zahrát kapela ze Strážnice, mnozí si mysleli, že to bude nějaká cimbállovka. Až plakáty uvedly vše na pravou míru. Kapela FO3 - nebo chcete-li Fotři, nám přijela ukázat, jak se na jižní Moravě hraje rock.

Pánové to rozjeli velkolepě a publikum získali na svou stranu téměř okamžitě.

Tleskalo, jávalo, zpívalo a samozřejmě tančilo. Některé tanečnický dokonce neodradil ani prudký noční déšť. Očividně nechtěli přestat v tom nejlepším.

Sousedské posezení s moravským nádechem se vydařilo, všichni se dobře bavili a u stolů bylo plno. Jen bohužel chyběla řada tradičních "domácích" návštěvníků. Kvůli prodlouženému víkendů mnoho místních odjelo na dovolenou. Věřící však, že se podobná příležitost k sousedskému setkání najde co nejdříve.

A na své první vystoupení "pod kopcem" určitě hned tak nezapomenou ani Fotři. Strávili tu prý moc hezký víkend a našli nové přátele. Koncert v Podhorním Újezdu si tedy možná zopakují.

DO DIVADLA NA HRABĚNKU

Již v sobotu 2. listopadu se letos uskuteční zájezd za pražskou kulturou - tedy do divadla. Těšit se můžete na představení Hraběnka v Divadle Palace.

To, že se zájezd uskuteční mimo adventní období jistě nebude na škodu, spíše naopak. V Praze nebude takový shon a ve větším klidu si u nás doma posleze užijeme veškeré plánované adventní akce.

Hraběnka měla premiéru v roce 2018 u příležitosti 100. výročí vzniku Československé republiky a ihned nadchla divadelní kritiky i publikum. Není divu, obsazení je skvělé, i samotný příběh. Divadelní hra vznikla podle původní televizní inscenace Zámek v Čechách, kterou napsal Jiří Hůbač v 90. letech především pro Jiřinou Jiráskovou. Na divadelní prkna příběh přenesl jeho syn Jiří a v titulních rolích přímo excelují Eliška Balzerová a David Novotný. Ostatně paní Balzerová o Hraběnce stále hovoří jako o jedné ze svých životních rolí.

Vstupenky na odpolední představení od 15 hodin se Obci opět podařilo zajistit se slevou, a jako obvykle objednat na své náklady také autobus.

Zájemci se mohou hlásit od 1. září na obecním úřadě u paní Marcely Novotné. A to buď telefonicky na čísle: 493 697 161 a nebo osobně. Časy odjezdu z Podhorního Újezdu a Vojic budou upřesněny. Cena vstupenky činí 350 Kč.

OBCNÍ ÚŘAD INFORMUJE

DĚTSKÉ HRÁTKY MEZI DEŠŤOVÝMI KAPKAMI

Poněkud napínavé to letos bylo v sobotu 1. června s obecní oslavou Mezinárodního dne dětí. Už od pátečního večera vydatně pršelo a déšť to nechtěl vzdát ani v sobotu. Mnohé okolní obce tedy plánované dětské akce kvůli počasí rušily. U nás si ale organizátoři řekli, že to risknou. A nakonec se ukázalo, že to bylo správné rozhodnutí.

V pátek totiž stihli ve sportovním areálu v Podhorním Újezdu postavit velký party stan, některé soutěže se tedy mohly schovat pod jeho střechu. Přístřešky vyrostly i u soutěžních disciplín, které potřebovaly větší prostor. A protože kvůli dešti a mokré trávě nebylo možné střílet na terče vleže, myslivci přišli s originálním nápadem. Střelce schovali pod stan a usadili na židle. A pro hlavně vzduchovky jim na stolech udělali oporu z polštářů. Na polštářovou taktiku si děti i dospělí sice museli chvíli zvykat, ale pak to byla zajímavá zkušenost i zábava. Ostatně bavili se při tom i členové místního Mysliveckého sdružení Podhorák, když tipovali, kolik mladých členů by v dohledné době mohlo rozšířit jejich řady.

O přesnou mušku šlo i u soutěže hasičů, kde se vodou bojovalo nejen proti dešťovým kapkám, ale i proti hradbě kuželek. Navíc tu šlo i o týmovou spolupráci. Aby mohl jeden "hasit" druhý musel pumpovat. Není divu, že se z této soutěže stala rodinná disciplína.

Podobné to bylo i u dalších připravených kratochvílí. Hned tři soutěžící mohli soupeřit o prvenství v rychlosti navíjení matic na šrouby. Bavily se u toho celé rodiny a nezřídka se stalo, že šikovnější než rodiče byly právě děti. A taky vůbec neplatilo, že by to

byla tzv. "mužská disciplína". Jen v tomto případě byli samozřejmě úspěšnější ti, co měli, jak se říká, natrénováno.

Ovšem na Vojické rallye to bylo jinak. Tady častokrát pohořeli i zkušení řidiči. Šlo totiž o jízdu fixou po nakreslené závodní dráze plné zatáček. Za běžných okolností by to byla úplná hračka, jenže v tomto případě měl závodní jezdec zavázané oči a musel spoléhat jen na svého navigátora. Ten mu ale správný směr mohl naznačit pouze tak, že palcem jeho ruky hýbal podle zatáček doprava či doleva.

Pořádně zamotanou soutěž připravil pro Dětský den i zdejší Jezdecký klub. S trochou nadsázky by se asi dala nazvat:

"Najdi svého koně". Princip spočíval v tom, že závodník nejprve v rychlosti seskočil ze sedla umístěného na sudu, a pak musel celkem desetkrát v předklonu oběhnout kolem nedaleko ležící jezdecké helmy, které se dotýkal rukou. Trefit po téhle motanici zase zpět do sedla nebylo vůbec jednoduché. A přitom šlo o čas.

Na Dětském dnu byla i spousta další zábavy, takže nikdo neřešil, jestli prší. Vlastně to ani nebylo nutné, protože se během odpoledne ukázalo sluníčko.

A navíc se právě déšť postaral o další prima soutěž - skákání do louží. Jen byla škoda, že právě kvůli nejistému počasí přišlo na akci méně dětí. O to víc si to ale užily.

OBEČNÍ ÚŘAD INFORMUJE

PRAHA S PRSTY DEŠTĚ

Název básnické sbírky Vítězslava Nezvala se velmi dobře hodí i pro ohlédnutí za letošním výletem našich seniorů do hlavního města. Počasí sice udělalo organizátorům trochu čáru přes rozpočet, ale všichni účastníci se nakonec shodli na tom, že Praha je krásná i za deště. Navíc díky tomu objevili i místa, o kterých vůbec nevěděli, i když v podstatě mnohokrát chodili kolem nich. V plném lesku se jim také ukázala historická budova Národního divadla, která byla hlavním cílem zájezdu.

Namísto původně plánované jízdy lanovkou na Petřín, totiž po příjezdu do metropole prošli několika zajímavými pražskými pasážemi, včetně té v paláci Lucerna. Tady obdivovali nejen bohatou secesní výzdobu, ale taky poněkud provokativní dílo výtvarníka Davida Černého. Ten totiž do pasáže zavěsil jezdeckou sochu, která byla v roce 1999 v rámci výstavy instalována v dolní části Václavského náměstí. Měla být jakousi protiváhou Myslbekovy sochy svatého Václava důstojně sedícího na statném koni. V Lucerně Václav sedí na břiše zdechlé kobyly visící hlavou dolů za svázaná kopyta.

Podle Černého dílo znázorňuje stav naší země 10 let po listopadu 1989. Každému je jasné, že nic nefunguje, ale všichni dělají "jakoby nic". A bizarní socha tady prý má viset do té doby, než se Česko znovu stane konstituční monarchií.

Další tajemství, tentokrát kulinářské, odhalila i protější pasáž Světozor v paláci Ligna. Tady totiž již několik desítek let sídlí vyhlášená cukrárna Ovocný Světozor.

A protože byl zrovna čas na kávu a něco dobrého, bylo toto zastavení degustační. Prý nemělo chybu.

Velkým překvapením a zážitkem pak byl pro všechny nedaleký kostel Panny Marie Sněžné. Třebaže jde o nejvyšší kostelní stavbu v Praze, kde se nachází i nejvyšší oltář, s ohledem na okolní zástavbu je dnes chrám vidět v podstatě jen z přilehlé Františkánské zahrady. I když nebyl nikdy dostavěn tak, jak si to v roce 1347, v den své královské korunovace, přál Karel IV., jde o impozantní architektonické dílo.

O neméně silný zážitek se pak ve finále postarali průvodci v Národním divadle. Zlatou kapličku si naši senioři prošli téměř od sklepa - tedy od základních kamenů, až po střechu. Díky tomu, že krátce před jejich návštěvou skončila divadelní zkouška, nahlédli i do hloubky orchestristě včetně jeho technického zázemí.

O budově, její historii a výzdobě se během hodinové prohlídky dozvěděli mnoho zajímavých věcí. Nešlo přitom o pouhá fakta, ale o střípky a příběhy, které žádné učebnice neuvádějí.

Když vystoupali až ke Trigám, tedy na střešní terasu se sochami múz a dvěma antickými trojspřežími od sochaře Bohuslava Schnircha, stal se malý zázrak. Na chvíli přestalo pršet, takže se mohli kochat výhledem na Vltavu a Hradčany. A taky na zclacené zábradlí, na jehož restaurování prý padlo při rekonstrukci naší zlaté kapličky vůbec nejvíce zlata.

Při prohlídce byli senioři rozděleni na dvě skupiny. Společné foto tedy pořídili před budovou Národního divadla.

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří ve druhém čtvrtletí roku 2024 oslavili krásná životní jubilea. Tentokrát to byli pouze májoví jubilanti.

Květen

75 let pan Václav Šorm z Vojic

82 let paní Zdeňka Šárová z Podhorního Újezdu

84 let paní Hana Herbrychová z Vojic

84 let paní Irena Novotná z Podhorního Újezdu

ROZHODNĚTE O ZNAKU OBCE

O HERALDICE S HERALDIKEM

Přední český heraldik Stanislav Kasík se erbům a znakům věnuje téměř celý svůj život. Historie ho lákala už jako malého kluka, kdy ve šlechtických erbech zkoušel hledat příběhy a osudy. Po letech práce v archivech i v terénu však ví, že heraldika je především systematická práce a vyžaduje hodně trpělivosti. A pokud chce heraldik erby a znaky také sám tvořit, kromě výtvarného nadání musí mít dokonale nastudovány veškeré heraldické zásady a postupy. A jestliže by vás Stanislav Kasík vzal s sebou na výlet po českých hradech, zámcích a dalších šlechtických sídlech, můžete si být jisti, že by byl velmi dobrým průvodcem. Vždyť o jeho znalosti se například opírali i restaurátoři při restaurování rodových portrétů Valdštejnů. Sám přiznává, že heraldika značně ovlivnila celý jeho život.

Vnímali jste rozdíl mezi obdobím, kdy heraldika byla pouze koníček, a když se stala Vaší profesí?

Můj původní zájem o heraldiku, zejména rodovou, byl nejprve spíš jen sběratelský. Podobně jako když někdo sbírá známky a chce mít svou sbírku pokud možno nejúplnější. Stejná byla i moje původní představa o rodových znacích. Opustil jsem ji po zjištění, že takový cíl je nereálný. A později, když jsem začal navštěvovat archivy a byl vyzván k napsání nějakého odborného článku, jsem si začal uvědomovat nutnost jiného přístupu k tomu-

to oboru. Svou pozornost jsem nejprve zaměřil k heraldickým památkám. Bylo potřeba pracovat s prameny a související literaturou a obojí aktivně vyhledávat. V době, kdy neexistoval internet, to bylo dost složité. Dnes je to mnohem snazší, protože mnoho pramenů je možné najít právě na internetu. Také jsem začal budovat svou heraldickou knihovnu jako podstatný zdroj poznání.

A změnilo se třeba něco i na heraldických pravidlech? Třeba od roku 1990, kdy zákon o obcích způsobil doslova boom komunální heraldiky.

Základní heraldická pravidla jsou neměnná již několik století. Jistě, lze nalézat územní odlišnosti, ale základ je stejný. Jeden heraldik definoval vznik heraldiky takto: „Heraldika vznikla tehdy, když vznikla heraldická pravidla“. A tato pravidla se samozřejmě uplatňovala i v komunální heraldice po roce 1990, zejména ve schvalovacím

procesu. Svou pozornost jsem nejprve zaměřil k heraldickým památkám. Bylo potřeba pracovat s prameny a související literaturou a obojí aktivně vyhledávat. V době, kdy neexistoval internet, to bylo dost složité. Dnes je to mnohem snazší, protože mnoho pramenů je možné najít právě na internetu. Také jsem začal budovat svou heraldickou knihovnu jako podstatný zdroj poznání.

tergie vědních oborů zařazovány také vexilologie (nauka o praporech a vlajkách), numismatika (nauka o mincích), sfragistika (nauka o pečetích), genealogie (nauka o rodopisu), chronologie (nauka o měření času), paleografie (nauka o starém písmu), epigrafika (nauka o nápisech), historická metrologie (nauka o historických soustavách měř a vah), diplomatika (nauka o úředních písemnostech) a kodikologie (nauka o neúředních písemnostech). Žádná z vyjmenovaných disciplín není ani nadřazená a ani podřízená ostatním. Svého času některé zájemce o heraldiku - obvykle laiky, svým způsobem iritovalo zařazování tohoto oboru do pomyslně podřadného postavení k oborům hlavním a pokoušeli se to změnit. Ukázalo se, že to bylo pouhé zbožné přání - „pium desiderium“.

I při práci na znaku naší obce jste vycházel z historie. Co Vám přišlo nejvíce zajímavé a inspirativní?

Za více jak tři desetiletí práce na navrhování obecních symbolů jsem si postupně osvojoval uplatnitelné metodické principy, jak k tomu postupovat. V případě Podhorního Újezdu a Vojic jsem měl k dispozici několik uplatnitelných symbolů - rodové erby Vojických z Nové Vsi a Trauttmansdorffů. A pak také odkazy na zdejší kamenickou a ovocnářskou tradici. Byl jsem vděčný za mnohé informace, které jsem obdržel přímo z obce. Zajímavé pro mě bylo historické období spojené s kartuziány z Valdic. Domnívám se, že znak kartuziánů v české komunální heraldice dosud použit nebyl.

Mimochodem víme, proč měli Vojičtí z Nové Vsi ve znaku právě šípem prostrělenou ptačí nohu?

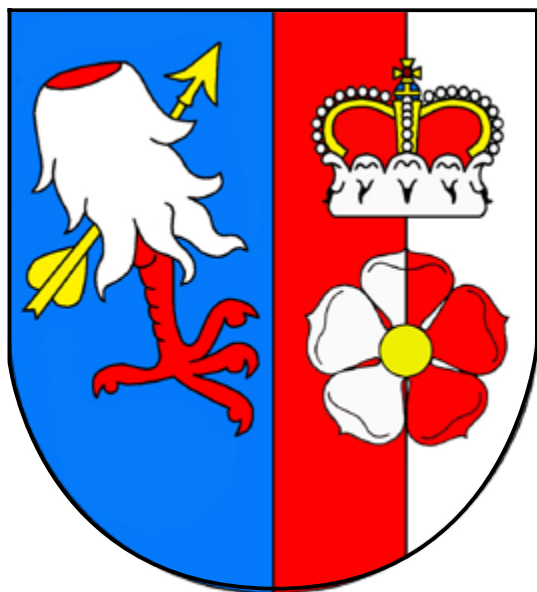
Důvody pro volbu figur do rodových erbů jsou obvykle nejasné. Existují tzv. erbovní pověsti osvětlující původ figury v konkrétním erbu, např. pověst zkráceně nazvaná: „Vojtěch vede zubra“ u pánů z Pernštejna. Erbovní pověsti byly mnohdy uměle vytvořeny až později se snahou ukotvit erb v konkrétní době a prostředí. A někdy vyznívají poněkud bizarně. Erbovní pověst Vojických z Nové Vsi neznám, i když je možné, že existovala.

Pokračování na str. 12

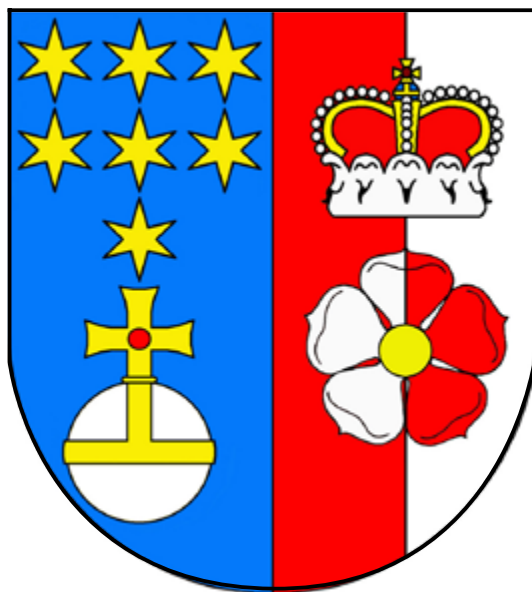
ROZHODNĚTE O ZNAKU OBCE

Jeden z těchto návrhů obecního znaku by se mohl stát symbolem Podhorního Újezdu a Vojic. Všechny varianty vycházejí pochopitelně z historie a pracují se symboly, které naši obec dostatečně charakterizují. Jsou odvozeny jednak od rodových erbů někdejší vrchnosti - rodu Vojických z Nové Vsi (viz ptačí noha, návrh č. 1, 3 a 4), jenž historické záznamy zmiňují jako první majitele vojické tvrze, a pak i poslední zdejší vrchnost - rod Trauttmansdorffů (návrh č. 1 a 2).

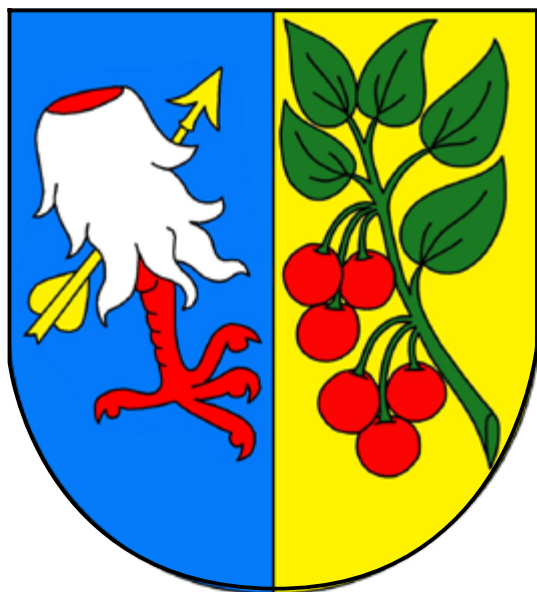
Návrh číslo 2 pak pracuje i se symboly kartuziánského řádu. Kartuziány pozval na Jičínsko Albrecht z Valdštejna a nechal pro ně zbudovat klášter ve Valdicích. Spolu s ním mniši získali i zdejší statky. Podhorní Újezd a Vojice je zajímaly především kvůli pískovcovým kamenolomům. Další potenciál viděli Kartuziáni i v samotné poloze obou obcí, jižní svahy Mlážovického chlumu byly ideální pro pěstování ovoce.

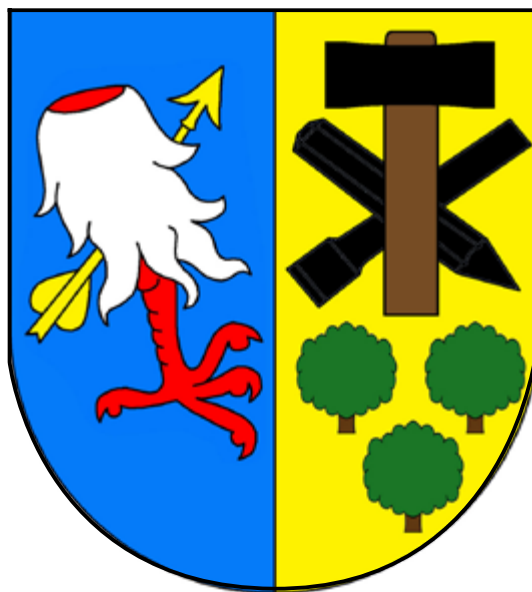
Návrh č. 1

Návrh č. 2

Návrh č. 3

Návrh č. 4

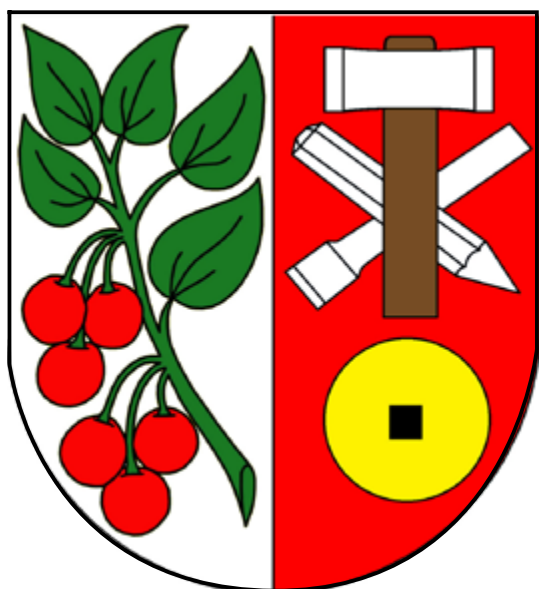
ROZHODNĚTE O ZNAKU OBCE

Právě od tohoto přírodního bohatství se pak odvíjí i další návrhy. Těžbu pískovce symbolizuje typické kamenické náčiní. Pěstování ovoce siluety stromů v různých vegetačních obdobích, případně větvíčka s plody třešní. Připomeňme, že svůj původ u nás má raná odrůda třešně nesoucí název po svém šlechtiteli - Karešova.

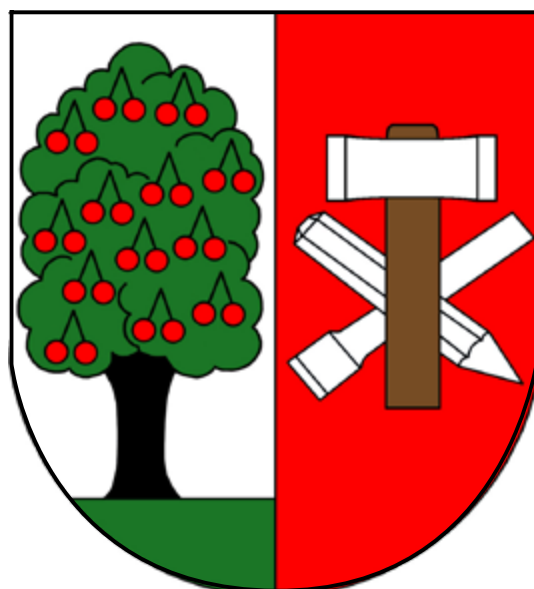
Polcený štít - tedy znak rozdělený na dvě části, symbolicky znázorňuje fakt, že Podhorní Újezd a Vojice tvoří dnes dvě historicky samostatné vesnice, které však v určitém období sdílely shodné osudy.

Co do barevnosti návrhy pracují jednak s typickými tinkturami rodových erbů - modrou a červenou. Případně žlutá - tedy zlatá barva, symbolizuje sílu a přírodní bohatství a bílá - tedy stříbrná, jako druhý nejvzácnější kov, hojnost a naději.

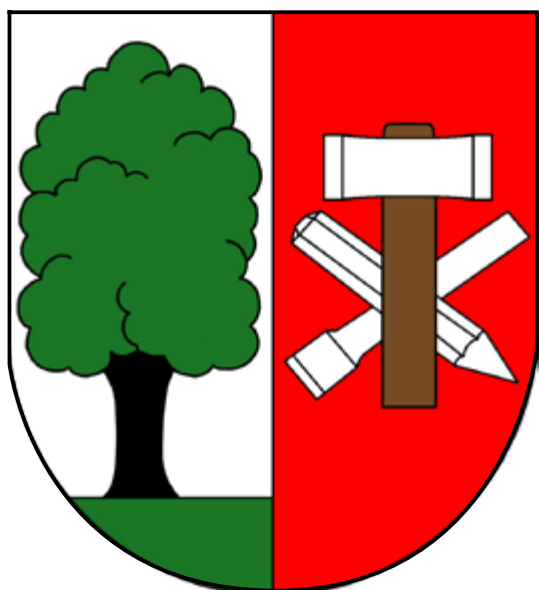
Každému z předkládaných návrhů obecního znaku odpovídá i návrh vlajky, který vždy pracuje se stejnou barevností i heraldickými figurami.

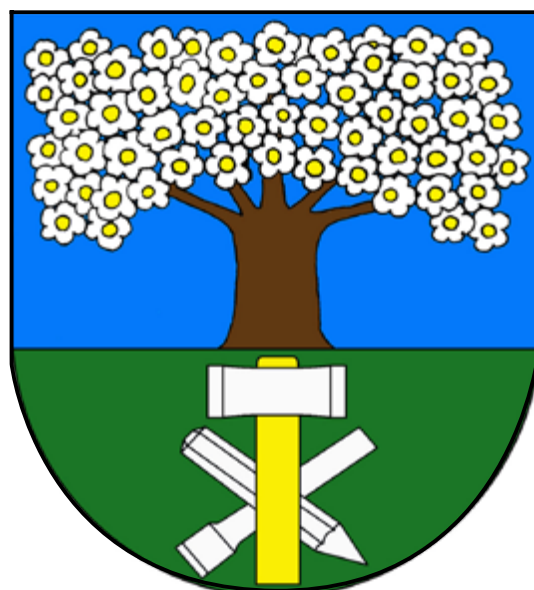
Návrh č. 5

Návrh č. 6

Návrh č. 7

Návrh č. 8

ROZHODNĚTE O ZNAKU OBCE

Heraldika pracuje se symboly, ne vždy jim ale možná všichni rozumí stejně.

Heraldika používá symboly, figury obecné a heroldské nikoliv se záměrem, aby jim každý porozuměl a okamžitě věděl co znamenají. Filozof Carl Gustav Jung napsal, že symbol si má zachovat jistou míru tajemnosti kvůli své vnější účinnosti. V okamžiku, kdy je význam symbolu rozpoznán, ztrácí svou vnitřní sílu. Heraldické figury nutně nejsou prvoplánové, mají zastupovat nějakou skutečnost – jsou symbolem. Některé figury mohou mít dokonce několikanásobný význam. Například kohout může mít vztah k názvu obce, k rodovému erbů, či ke sv. Vítu.

Proto je důležitý i heraldický popis?

Heraldický popis (nikoliv jiný, např. laicky neodborný) je nositelem důležitých vlastností znaku. Sděluje, jak znak vypadá. Z toho pak vyplývá, že pro podobu znaku není podstatné jeho vyobrazení, ale jeho odborný popis. Popis znaku je v heraldice specifickou disciplínou, kterou dobrý heraldik musí ovládat. Kresba, či výtvarné pojetí jakéhokoliv znaku, jsou vždy výsledkem individuálního přístupu jeho tvůrce. Oproti tomu popis, pokud je dobře a správně sestavený podle terminologických standardů, je v podstatě trvalý a nepodléhá individuálnímu výtvarnému zpracování. Na základě takového popisu, je pak možné znak výtvarně konstruovat. Platí, že podle dobrého popisu lze „bezchybně“ znak nakreslit opakovaně v různých dobách. Je-li v popisu „lev“, pak i z kresby musí být zřejmé, že jde o lva a nikoliv jiné zvíře. Figura heraldického lva je navíc standardizovaná.

Kolem volby našeho znaku bylo dost emocí, máte podobné zkušenosti i z jiných obcí či měst?

Ano, čas od času provázejí schvalování navrženého obecního znaku určité emoce. Někdy mě až překvapí, že v obci se třemi stovkami obyvatel se najednou objeví tři stovky znalců heraldiky. Tedy, to říkám s trochou nadsázky, ale fakt je, že občas jsou někteří lidé přesvědčeni, že jen jejich představa o podobě znaku je správná, heraldicky korektní a všeobecně přijatelná. Obvykle tomu tak ale není, zejména kvůli neznalosti heraldic-

kých pravidel. A pak se také ve schvalovacím procesu někdy objevují tzv. kverulanti. Už předem je jasné, že takový člověk bude vždy proti všemu, aniž by on sám přesně věděl proč.

Argumentem asi často bývá konstatování, že se lidem takto navržený znak nelíbí. Je to pádný argument?

Je v podstatě legitimní, že se někomu nemusí návrhy obecního znaku líbit. Jen by mělo být dle mého soudu zároveň sděleno v čem je podstata takového nesouhlasu. Odsudek typu: „To se mi nelíbí, ale nevím proč,“ není korektní. Obvykle mohu replikovat pouze tím, že dotyčnému se návrh nelíbí, protože jednoduše nerozumí heraldice.

Každý heraldik má určité i svůj rukopis.

Každý heraldický kreslíř má svůj rukopis, který je i po staletích rozeznatelný. Je možné rozlišit kresbu renesančních umělců Albrechta Dürerra. Hanse Burkmaira a Virgila Solise. U těch z 19. století jsou to kresby Hugo Gerarda Ströhma, Adolfa Matthiase Hildebrandta, Friedricha Jungingera, či Waltera Leonarda. Lze jmenovat i české historické heraldické kreslíře jakými byli Vojtěch Král z Dobré Vody, Karel Schwarzenberg a z pozdějších Jiří Louda, Karel Liška, Emil Konopásek, Zdeněk M. Zenger, Zdirad Čecha atd. Dnes lze rozpoznat práci Petra Tybitancla, Miroslava Pavlu, Jana Tejkalu, Zdeňka

Tento znak vytvořil pan Kasík jako logo pro svou heraldickou kancelář Dauphin.

Velebného, Milana Myslivečka a dalších.

Je nějaký znak, na který jste jako autor i s odstupem let hrdý?

Zatím mě nenapadlo svou práci takovým způsobem hodnotit. Mohu být ale hrdý na publikaci „Znak města Loun“ vydanou v roce 1996 a „Rodové heraldické památky na Děčínsku a Šluknovsku“ z téhož roku. V posledních letech se věnuji rešerším o historických městských znacích, které zároveň publikuji v odborných časopisech a historických sbornících. Mnohé z nich jsou revidující k dosavadním znalostem a náhledům.

A je něco, na čem pracujete soustavně nebo něco, čeho byste chtěl dosáhnout?

Je mi téměř sedmdesát pět let, takže nějaké dlouhodobé či dokonce tematické plány už nemám. Svého času jsem si dával pomyslné badatelské „úkoly“. Tak vznikla práce o úřadu dědičného nejvyššího číšníka v Českém království v rodě pánů z Vartenberka, či o erbů původem bretaňsko-francouzských knížat z Rohanu. Jako trvalý úkol vnímám svůj podíl na databázi Heraldická terminologická konvence (www.heraldika-terminologie.cz).

Heraldiku se snažíte popularizovat, určité jste se ale setkal s názorem, že je to přežitá záležitost.

Mohl bych replikovat otázkou. Lze považovat znalost egyptských hieroglyfů za přežitou záležitost? Tyto poznatky bude lidstvo potřebovat trvale. Dle mého soudu se to týká i heraldiky. Rodová heraldika je stále živá v evropských monarchiích a v konstitučních monarchiích (Velká Británie, Lucembursko, Nizozemí, Lichtenštejnsko, Dánsko, Švédsko, Norsko, Belgie, Španělsko). V těchto zemích jsou heraldické instituce – heroldie. Ty jsou zárukou uchování paměti o heraldických pravidlech. Otázkou je, jaké vyhlídky jsou u nás Česku. Ale třeba na Slovensku zvolili k heraldice, zejména té komunální, přístup zcela odlišný od nás. Nutno poznamenat, že lepší a hlavně promyšlenější. Některé naše univerzity ale vyučují obor pomocné vědy historické, jejichž součástí je i heraldika. Doufejme, že absolventi budou nositeli znalostí o heraldice i do budoucna.

Děkujeme za rozhovor.

ZE ŽIVOTA SPOLKŮ A SDRUŽENÍ

BYLA TO POMSTA ČARODĚJNIC?

Patrně víte, že si zlé síly každoročně dávají sraz o filipojakubské noci, tedy v poslední dubnový večer. A pokud se nám letos chtěly pomstít, tak se jim to málem podařilo. Nutno však dodat, že reje neprovozovaly čarodějnice, které se dle dávných bájí slétají na sraz se samotným ďáblem, ale počasí. Silný vítr v kombinaci s dlouhotrvajícím suchem byl totiž opravdu přímo pekelnou nástrahou.

Na mnoha místech v České republice bylo proto letos tradiční zapalování ohňů zcela zakázáno. V našem regionu nešlo o vyslovený zákaz, podmínkou však bylo, že oheň budou neustále kontrolovat hasiči.

Kýta na rožni k tradičnímu pálení čarodějnic neodmyslitelně patří.

To se "ve skále" nad Podhorním Újezdem ostatně děje pravidelně, protože sídlo pořádajícího Mysliveckého sdružení Podhorák, kde se pálení čarodějnic koná, je přímo v lese. Riziko požáru tedy nikdy nikdo nepodceňoval a oblíbená akce se vždy konala ve spolupráci s místnímu hasiči. S ohledem na počasí byl tentokrát dohled ještě přísnější a to tím spíš, že měla vzplnout opravdová a taky úctyhodně vysoká vatra. Všichni organizátoři si na ní dali záležet. Sami měli radost, že se po letech nebude pálit v podstatě odpad. Také samotná čarodějnice, kterou měly pohltit plameny, nebyla dílem pekelných sil, ale naopak lidského snažení a nadšení. Vyráběli ji žáci naší základní školy a v jejich pojetí nebudila žádnou hrůzu. Byla to spíš taková milá bábinka s brýlemi. Jen byla bohužel plná novinového papíru, který posloužil pro tvarování její figury. A právě to mohlo být osudné.

V žaru ohně létal hořící papír poměrně daleko do okolí a zdálo se, že ohýnkům doutnajícím v suchém jehličí předává čarodějka při svém skonu sílu.

Než hasiči propojili hadice pro hašení na patřičnou délku, rozrůstal se oheň kvůli větru přímo raketovou rychlostí. Mnozí přihlížející si tak asi poprvé uvědomili, jak mocný a zákeřný dokáže být tento živel. Z bezpečnostních důvodů pak hasiči oheň raději dál regulovali, aby plameny nebyly tak mohutné.

Zato při tradičním rožnění "u myslivců", na které se všichni těšili, se ohně naopak nedostávalo. Určitě to bylo hlavně tím, že si tentokrát myslivci museli grily na akci půjčovat. A ony fungovaly úplně jinak, než byli zvyklí.

Silný vítr odnášel hořící kusy čarodějnice poměrně daleko do okolí.

Před výdejním okénkem se tak tvořila dlouhá fronta. Dříve si občerstvení odnášeli jen ti, kteří namísto pečené kýty zvolili kančí guláš. Prý neudělali vůbec špatně. Byl skvělý, nejen díky tomu, že byl z "lončáka", tedy mladého divokého prasete, ale především proto, že každý myslivec si na přípravě masa z vlastnoručně zastřelené zvěře dá vždycky záležet.

Kvůli delšímu čekání ve frontě se ale nikdo nezlobil. Byla to vlastně skvělá příležitost, jak si popovídat se sousedy. A vepřová kýta pak všem chutnala o to víc.

Těžko říct, jestli to na nás o letošním pálení čarodějnic zkoušely zlé síly. Jisté však je, že jim jejich záměr nevyšel. A měly by být na pozoru. Příští rok si to s nimi rádi rozdáme znovu.

Plameny šlehaly nebezpečně vysoko, hasiči je proto raději regulovali.

ZE ŽIVOTA SPOLKŮ A SDRUŽENÍ

SKOKY PRO RADOST

Tento výstižný podtitul doslat do vínku 1. ročníku akce Hobby Horse Jumping, kterou nejen pro děti, ale i pro jejich rodiče, připravil Jezdecký klub Podhorní Újezd. V sobotu 15. června tak vyrostla v našem sportovním areálu speciální parkurová trasa, která nebyla určena pro skutečné koně, ale pro jezdce na dřevěných tyčích s papírovou koňskou hlavou.

Parkurové skákání s hobby koníky patří už několik let k originálnímu způsobu trávení volného času. Spojuje totiž radost z pohybu a tvoření. A stejné to bylo i v tomto případě.

Děti, které soutěžily, si nejprve na připravené kartonové šablony namalovaly hlavy koníků, a pak je ještě vyzdobily hřívou z vlny. Co koník, to originál. A originální byla i jména hobby koníků. Často se ale v různých podobách objevovalo jméno Stázinka. Patrně na památku kobylinky, která zdejší děti často vozila při nejrůznějších akcích, a dělalo jí dobře, když na ní byli lidé hodní. Tentokrát už se ale Stázka na neobvyklé dětské hemžení bohužel dívala jen z koňského nebe.

Když byli koně i jezdci připraveni, došlo na skákání přes překážky, které bylo třeba zdolat právě na dřevěném "hřbetu" koně. Výška překážek se postupně měnila podle věku dětí, těm nejmenším byly pouhé dva roky. Závod tak mnohem víc než děti prožívali jejich rodiče a také Michaela Čermáková, jedna z hlavních organizátorek.

Prý si chvílemi připadala jako na agility, tedy na soutěži psů, která se ostatně parkuru velmi podobá. Úkolem každého "lidského závodníka" je, aby svého svěřence správně motivoval a naváděl na překážky. V každé kategorii čekala na první tři závodníky s nejlepším časem nejen medaile, ale i tradiční jezdecká trofej - kokarda. Jako víc než adrenalinová se pak ukázala soutěž pro rodiče s dětmi na zádech. Chuť zvítězit byla totiž u některých dospělých silnější, než rodičovské pouto. Zatímco tátové a mámy skákali přes překážky jako o život, děti často plakaly. Připadalo jim, že o život skutečně jde - tedy o ten jejich.

Závěrečná disciplína Mini - Maxi, kde se překážka zvedala po vzoru atletického skoku do výšky, nakonec nadchla i teenengery. Dalo se předpokládat, že jim půjde hlavně o adrenalin a sportovní výkony,

ale že se pustí i do výroby koníků, to nikdo nečekal.

A právě tato soutěž přinesla ještě další milé překvapení. Když na 105 cm skončila poslední dívka Kateřina Adolfová, dál už byl skok jen mužskou záležitostí. O prvenství bojovali Matěj Čermák, Vojta Zahrádka a Aleš Kloutvor. Všichni pak shodně zdolali 140centimetrovou překážku. Na pomyslný nejvyšší stupeň však nechali vystoupit svoji dívčí soupeřku. Prý si to s ohledem na věk a bojovnost zasloužila mnohem víc.

Bylo to gentlemanské gesto, které potvrdilo, že v jezdeckém sportu vždy platila a platí úcta k soupeři a k jeho výkonům. Zájem o soutěž Hobby Horse Jumping, kterou nakonec absolvovalo padesát závodníků různého věku, mile překvapil i organizátory. Je tedy jisté, že nezůstane jen u prvního ročníku.

ZE ŽIVOTA SPOLKŮ A SDRUŽENÍ

KOTLÍKOVÝ GULÁŠ 2024

Že vaření nemusí být za trest, ale může to být naopak velká zábava, se přesvědčili účastníci v pořadí již druhého ročníku soutěže ve vaření kotlíkového guláše. Na louce u sportovního areálu v Podhorním Újezdu si to letos "rozdalo" celkem 10 týmů. Další zájemce musel organizátor akce, spolek Maxinec, odmítnout.

Za velký zájem o kuchařské klání pod širým nebem může patrně ohlas, s jakým se u soutěžících i diváků setkal loňský ročník. Pozitivní změnu ostatně organizátoři zaznamenali už v rychlosti samotného přihlašování. „Loni jsme do poslední chvíle nevěděli, jestli se soutěž vůbec uskuteční. Dlouho to vypadalo, že ji budeme muset zrušit kvůli nezájmu. Letos jsme naopak měli obsazeno už krátce poté, co jsme oznámili termín. Další zájemce jsme, ač neradi, odmítali“, popisuje Bořek Novotný.

Po loňských zkušenostech bylo totiž jasné, že deset týmů je maximum z pohledu prostoru, celkové organizace i konečného hodnocení. I ochutnávka deseti gulášů byla pro diváckou porotu poměrně náročná. Pro ohniště byl tentokrát zvolen prostor mimo areál, soutěž se uskutečnila na protější louce. Loni totiž i přes veškerá opatření zůstala po ohni na trávníku vypálená místa. Na větší prostor se navíc vešel i stánek s občerstvením a stoly pro posezení.

Všichni byli na jednom místě a v neustálém kontaktu, což atmosféře rozhodně prospělo.

A jednotlivé týmy si letos daly záležet nejen na guláši, ale také na své vizáži a celkovém dojmu. Ostroměřské Škeble, které přijely obhajovat své loňské prvenství, měly zkrátka silnou konkurenci. Dokonce i z pravěku. Lovci mamutů pojali vaření kotlíkového guláše jako velkou show a za žeton v závěrečném hlasování neváhali prozradit třeba i tajný recept na neandrtálský guláš s přesličkou.

O velkou zábavu se postarala i Pivní štafeta, kterou se Maxinec rozhodl k hlavní soutěži

přidat patrně proto, že ke guláši pivo prostě patří.

Každé družstvo do ní muselo vyslat své tři zástupce. Místo štafetového kolíku se předávaly lahvičky s tím, že každou lahev bylo třeba nejdříve rychle otevřít a pak vypít. Teprve potom mohl totéž udělat další závodník. Jak rychle stihl náročnou pijáckou disciplínu tým Spálená cibule se ani nechtělo věřit.

Byla u toho samozřejmě spousta legrace a třebaže kotlíky zůstaly během pivního klání bez dozoru, žádný guláš se naštěstí nepřípálil.

O tom, který se povedl nejlépe, rozhodli nakonec návštěvníci. Přišlo jich tolik, že organizátorům záhy došly degustační sety. Byla jich přitom připravena rovná stovka, takže kotlíkové guláše letos hodnotila opravdu velmi početná porota. Dobré byly všechny, ale ten nejlepší byl dílem týmu Vojická J-elita pod vedením Davida Splítka. Takže aby bylo jasno, guláš u nás nevaří žádná JELITA, ale ELITA!

Ze svého vítězství a z hlavní ceny v podobě třicetilitrového soudku piva měli vojičtí kuchaři nefalšovanou radost. I ke "šťěněti" se postavili jako chlapi - zdolali jej rychle a se ctí.

ZE ŽIVOTA SPOLKŮ A SDRUŽENÍ

OKÉNKO DO HISTORIE HÁZENÉ

Krátká exkurze do bohaté historie našeho oddílu pokračuje a bude snad nadále zajímavá a poutavá. Podělíme se o další důležité milníky.

Jak bylo zmíněno v předchozím čísle zpravodaje, v roce 1964 postupuje naše družstvo ve složení J. Stuchlík, P. Mísař, B. a J. Novotný, Z. Lazar, J. Řehák, M. Polák, J. Bílek, K. Holeček a J. Krejcar, do 2. ligy. Ve stejné době slaví, pod vedením Františka Pácala, úspěch také žáci, kteří se stávají přeborníky Východočeského kraje a následně v soutěži o Mistra Čech v Hejnicích berou krásné 3. místo. Toto družstvo hrálo ve složení: Ponikelský/Zítka, J. Novák, P. Syrůček, J. Šeps, J. Josef a František Kloutvor. Neméně úspěšní pak byli též dorostenci.

Družstvo mužů se po několikaletém působení ve 2. lize probojovalo v roce 1970 do 1. ligy, což byl významný úspěch pro tým a jeho trenéra Františka Kunce. Vítězná sestava zahrnovala hráče Červenku, Řeháka, Nováka, Lazara, Kubička, Pácala, Bílka, Miroslava Kloutvora, Josefa Jiřího, Syrůčka, Františka Kloutvora, Kysela a Šepse. Nejlepším hráčem té doby byl Jiří Bílek, který se stal nejlepším střelcem v prvoligové tabulce se 123 brankami. Jeho úspěch byl pozoruhodný, protože druhý nejlepší střelec, Kohout z Přestic, dosáhl 100 branek. Po této sezóně ukončil aktivní činnost obránce a dlouholetý kapitán Zdeněk Lazar a převzal trenérské žezlo. Oddíl se za aktivní činnost dostalo uznání i ze strany Okresního výboru ČSTV v Jičíně, který na podzim 1972 udělil týmu titul "Vzorný kolektiv I. stupně". V soutěžním ročníku 1972/1973 družstvo sestoupilo do 2. ligy. V následujícím

Národní házená se v průběhu let stala nedílnou součástí obce a získala si mnoho fanoušků i aktivních příznivců.

ročníku však "A" mužstvo opět triumfovalo a stalo se vítězem 2. ligy, zatímco "B" mužstvo dosáhlo titulu přeborníka kraje. Během tohoto období se velmi dobře dařilo také mládežnickým družstvům. Žáci a dorostenci patřili mezi nejlepší ve Východočeském kraji, což

svědčilo o kvalitní práci s mladými hráči a slibné budoucnosti klubu.

V dalších letech se stal jednou z klíčových postav házené v Podhorním Újezdu Ing. František Pácal. V sezóně 1976/77 dokázal jako trenér dovést družstvo zpátky do 1. ligy a hned v tomto ročníku slavili první bronzové medaile v celostátní soutěži. To byl pro klub obrovský úspěch a Pácalova trenérská práce sklidila zasloužené uznání. Josef Kubiček, jeden z opor mužstva, byl v tomto roce vyhlášen nejlepším házenkářem a Ing. Pácal nejlepším trenérem okresu Jičín. I když v následujícím ročníku došlo k dočasné trenérské změně, podařilo se družstvu zopakovat bronzový úspěch. To naznačovalo, že Podhorní Újezd se pomalu, ale jistě, blíží ke své zatím nejúspěšnější éře v historii. A ta skutečně začala v sezóně 1980/81.

Pokračování v příštím čísle zpravodaje.

Na konci 70tých let minulého století nastává velká přestavba hřiště, které získává asfaltový povrch. Dodělávají se tu i kabiny a sprchy, takže se naše hřiště rázem stává jedním z nejhezčích ve Východočeském kraji.

Foto: obecní archiv

NAŠE OŠTĚPAŘSKÉ NADĚJE

Naši sportovci se nevěnují pouze házené, ale vykazují také talent v atletice.

Na červnovém Mistrovství ČR v atletice v Ostravě dosáhla v hodu oštěpem zatím svého největšího úspěchu naše hráčka Ema Kloutvorová. V silné konkurenci 16ti nominovaných atletek z republiky to do poslední chvíle vypadalo na stříbro, kdy si dokonce třikrát vylepšila osobní rekord. Přišla o něj až v posledním kole, a tak vybojovala nakonec skvělé 3. místo hodem 44,15 m. Další nadějí je Michal Bajer, který se nominoval na Olympijské hry dětí a mládeže, kam postoupili jen ti nejlepší. Přestože na přední příčky nedosáhl, skončil na pěkném 10. místě a zlepšil si osobní rekord na 31,77 m. Oběma přejeme do budoucna další podobné úspěchy.

Se 123 brankami nejlepší střelec prvoligové tabulky Jiří Bílek.

ZE ŽIVOTA SPOLKŮ A SDRUŽENÍ

SEZÓNA VE ZNAMENÍ 5. MÍSTA

Ve 2. lize nám byla souzena 5. příčka.

Ačkoliv se nepodařilo navázat na podzimní 2. místo, muži si ve 2. lize, ve které hráli teprve prvním rokem, vedli více než obstojně. S 23 body obsadili konečné 5. místo. Jarní část se jim sice nevydařila tak skvěle jako podzimní, ale i tak to pro ně byla cenná zkušenost. Mladí hráči dostali více prostoru a šanci se "vyhrát", což je do budoucna důležité pro rozvoj celého týmu.

Nejlepším střelcem celého mužstva se stal Patrik Bajer se 73 brankami, čímž se v lize umístil na celkovém 14. místě.

1. 1. NH Brno	370:287	32 b
2. SK Studénka	370:275	30 b
3. S. Ostopovice	385:325	29 b
4. TJ Pustějov	388:348	23 b
5. TJ S. P. Újezd	360:337	23 b
6. TJ J. Humpolec	365:370	21 b
7. Draken Brno	352:361	19 b
8. TJ Chropyně	364:387	16 b
9. SK A. Jihlava	349:443	12 b
10. SSK Vítkovice	275:370	7 b
11. TJ St. Ves n/O	339:414	2 b

Dorostenci na MČR v Žatci

Naši dorostenci se i letos stali krajskými mistry a s přehledem postoupili mezi nejlepších 6 týmů České republiky.

Bohužel v době turnaje chyběli kvůli závěrečným zkouškám někteří klíčoví hráči. I s tímto handicapem ale naši dorostenci ukázali obrovské srdce a bojovali s maximálním nasazením. Turnaje se za nás zúčastnilo pouhých 8 dorostenců a jeden starší žák. Všichni i přes únavu a náročný program odehráli zápasy na hraně svých sil. Útočná trojka Kloutvor, Bílek a Chudoba F. odehrála turnaj téměř bez střídání. V případě potřeby se do útoku zapojili i obránci. Všichni hráči se řídili taktikou šetřit síly na další utkání a i přes únavu a početní nevýhodu bojovali s maximální odhodlaností.

Adam Kloutvor byl za své výkony oceněn titulem nejužitečnějšího hráče družstva. Vláda Bílek se s 42 brankami umístil na 2. místě v tabulce střelců a Richard Miřejovský obsadil 3. místo v hodnocení brankářů. Cesta do finále by se samozřejmě neobešla bez podpory fanoušků. Velké díky patří všem, kteří našim dorostencům fandili a povzbuzovali je v jejich snaze dosáhnout co nejlepšího výsledku.

TJ Žatec – P. Újezd	22:16 (12:6)
Avia Čakovice – P. Újezd	15:18 (8:8)
P. Újezd – Draken Brno	17:21 (6:9)
SK Studénka – P. Újezd	22:19 (8:8)
P. Újezd – S. Kyšice	16:28 (9:17)

Starší žákyně na Poháru v Čakovicích

Druhým místem v krajském přeboru si letos děvčata opět zajistila postup na Pohár České republiky, který se tentokrát konal v Praze- Čakovicích.

Turnaje se zúčastnilo 7 týmů a naše děvčata měla v krásném areálu smíšené výsledky: třikrát zvítězila a třikrát utrpěla porážku. Tato bilance jim nakonec stačila na 5. místo. Bohužel, chyběla naše nejlepší útočnice Štěpánka Bittnerová, což zvýšilo tlak na zbylé útočnice T. Bajerovou a B. Bílkovou, které byly doplňovány mladšími žákyněmi.

Brankářka T. Poláková chytala skvěle, zatímco E. Zahrádková dominovala v obraně a v rozhodujících momentech často vypořádávala i v útoku.

Není překvapením, že se E. Zahrádková stala nejužitečnější hráčkou družstva a zároveň nejlepší obránkyní turnaje. T. Poláková obsadila 3. místo v hodnocení brankářek a T. Bajerová byla se 34 brankami 2. nejlepší střelkyní, přičemž jí na prvenství chyběly pouhé 2 góly. I v tomto případě děkujeme všem fanouškům, kteří naše hráčky jeli podpořit.

S. Studénka – P. Újezd	12:13 (7:8)
P. Újezd – TJ Žatec	6:9 (3:3)
Draken Brno – P. Újezd	12:7 (7:4)
P. Újezd – Čakovice	12:4 (5:2)
Stará Huť – P. Újezd	7:19 (2:9)
P. Újezd – Nezvěstice	8:19 (4:9)

Šárka a František Kloutvorovi

ZE ŽIVOTA SPOLKŮ A SDRUŽENÍ

DEN POŽÁRNÍHO SPORTU

Na sobotu s datem 4. května 2024 se místní dobrovolní hasiči dlouho připravovali. Právě v tento den hostili Okrskovou soutěž v požárním sportu, která se do naší obce vrátila po pěti letech. Navíc se nesla v duchu 135. výročí založení zdejší hasičské tradice. Sbor dobrovolných hasičů založili jejich podobně nadšení předchůdci 1. června roku 1889.

Není divu, že se naši hasiči chtěli před svými kolegy z devíti okolních vesnic jaksepatří blýsknout. Sportovní areál

v Podhorním Újezdu, kde se soutěž konala, dávali tedy do pořádku se značným předstihem. Novou travnatou plochu podél areálu založila Obec na žádost hasičů dokonce již téměř o rok dříve.

Záležit si dali i na občerstvení, aby byli spokojeni nejen účastníci závodů, ale také diváci. Ti hasičům fandili v podstatě celý den, protože v soutěži měl každý nějakého favorita. Ať už v kategorii dospělých, nebo v dětských disciplínách. Největší podporu přirozeně měli domácí.

Dopoledne soutěžili nejprve muži a po nich nastoupily i ženy. Za SDH Vojice se těchto dospělých kategorií účastnila dvě družstva - jeden tým sestavili muži a jeden ženy. Tradičně soutěžili ve dvou disciplínách. Nejprve to byla štafeta na 4 x 100 m překážek (pro muže i ženy) a pak požární útok.

Ženy z SDH Vojice se umístily na 3. místě, muži obsadili 7. místo

Při soutěži v požárním útoku mužů se bohužel našim hasičům porouchal stroj PS 12. Aby tedy mohly disciplínu posléze

absolvovat také ženy, bylo třeba hledat pomoc jinde. Stroj jim nakonec ochotně zapůjčili hasiči z Holovous.

Ženy však tato komplikace nijak nerozhodila. Zabojovaly statečně, a to i přesto, že i na jinou techniku nebyly zvyklé.

Odpoledne patřilo dětem, které soutěžily také ve dvou disciplínách - ve štafetě na 4 x 60 m překážek a v požárním útoku.

SDH Vojice reprezentovala celkem dvě družstva, jedno v kategorii mladších a jedno v kategorii starších dětí.

Děti bojovaly opravdu srdnatě a natřely to soupeřům i dospělým hasičům. Tým mladších obsadil nejvyšší příčku a na 2. místě skončilo družstvo našich starších mladých hasičů.

Ze svého umístění měly samozřejmě velkou radost. Stejně tak i jejich vedoucí a samozřejmě taky rodiče, kteří jim po celou dobu náležitě fandili.

Všichni účastníci okrskové soutěže se shodli na tom, že v Podhorním Újezdu zažili příjemný den, protože závody se nesly v přátelském duchu. Zvítězit chtěl sice každý, ale ne za každou cenu.

OKRESNÍ KOLO HRY PLAMEN

Ve dnech 24. až 26. května se ve Vrchovině uskutečnilo další kolo Okresní hry Plamen, v níž tradičně soutěží mladí hasiči. Ti se i letos na závody moc těšili. Určitě i proto, že tu vždy nocují v indiánském teepee, což je pro ně pokaždé velké dobrodružství.

Samotná soutěž je ovšem značně náročná a tradičně v ní bývá silná konkurence. Děti se na tyto závody připravují v podstatě celý rok.

Soutěží se v celkem v pěti kolektivních disciplínách - ve štafetě a požárním útoku dle mezinárodních pravidel CTIF. Obě disciplíny kladou na závodníky vysoké nároky, zejména pokud jde o přesnost provedení. Děti si pak musely poradit ještě s tradiční štafetou 4 x 60 m překážek, se štafetou požárních dvojic a s požárním útokem. Děti z SDH Vojice absolvovaly jednotlivé soutěže vždy s jedním družstvem mladších a jedním družstvem starších hasičů. V mladším týmu bylo celkem 10 dětí, ve starším o polovinu méně. Kolektiv našich mladších hasičů se ve Vrchovině umístil na 6. místě. Starší hasiči byli sedmí.

Z Okrskového kola hry Plamen si však děti odvezly i jednu zcela mimořádnou cenu. Získaly speciální ocenění za vytvoření vlastního praporu, který si v rámci hasičského kroužku vlastnoručně namalovaly na plátno. Okamžitě se cenou pochlubily i Tereze Makvcové, pod jejímž odborným vedením prapor vznikl.

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

HURÁ NA PRÁZDNINY!

Pátek s datem 28. června byl pro děti z naší základní školy i jejich učitelky určitě jiný, než jakýkoliv obvyklý školní den. Rozdávalo se závěrečné vysvědčení a začínaly dva měsíce prázdnin - tedy doba zážitků.

Kluci a děvčata proto vyrazili na svou pravidelnou školní trasu ve svátečním oblečení a většina z nich ještě s kytičkou pro paní učitelku. Bylo to poděkování. Poslední okamžiky letošního školního roku byly o to

příjemnější, že se díky hezkému počasí všichni mohli sejít u pergoly na malé zahradní slavnosti.

Domů si tedy děti odnášely nejen vysvědčení, které snad udělalo radost nejen jim, ale taky rodičům, ale i vzpomínku na poslední chvíle strávené s kamarády i s učiteli. Ti už samozřejmě nezkoušeli a neprověřovali žádné vědomosti. Poslední den roku 2023/24 si i oni chtěli užít hlavně v pohodě. Vše vyšlo na jedničku.

Tak hezké prázdniny a spoustu krásných letních zážitků.

ZÁŽITEK ROKU? IQ LANDIA

Pokud by měly děti z naší základní školy volit svůj největší zážitek roku, bylo by to asi složité hlasování. Po celý školní rok totiž zažívaly v rámci výuky i mimo ni spoustu pozoruhodných okamžiků. Díky celoročnímu projektu Cesta dětí do staletí putovaly třeba i napříč lidskými dějinami od pravěku až do současnosti.

Ale jestli pravěk nebo středověk měly něco do sebe, pak současnost a možná i budoucnost v podobě science parku IQ LANDIA v Liberci byly naprostá pecka.

Jestli jste tam ještě nebyli, návštěva určitě stojí za to. IQ LANDIA je unikátní vědecko-zábavní centrum, kde se zázraků vědy může dotknout úplně každý. A každý se taky stane jejich součástí.

Na vlastní kůži tu zažijete nejen mnohé vědecké pokusy, ale třeba i zeměřesení, ohnivé tornádo, simulovanou jízdu po Marsu ve speciálním vozítku a nebo si třeba docela dobře popovídáte s robotem. Stručně vyjádřeno čísly je IQ LANDIA jedenáct expozic a 400 interaktivních exponátů, včetně Křišťálové stezky, která pro vás na konci rozsvítí monumentální světelnou

instalaci Molekuly. Tedy pokud se o to za pomoci aplikace postaráte. Ve skutečnosti je to ale nespočet neuvěřitelných dobrodružství, která se každý den dějí všude kolem nás - i v našich domácnostech.

Podle slohových úloh, které děti na téma IQ LANDIA po návratu psaly, je nejvíc nadchly zábavné laboratoře. Především chemické pokusy byly podle dětí naprosto "hustý". Prý by je klidně vydržely dělat i celý týden. Ale i jeden den tady stál za to, byť nešlo jen o zábavu. Naopak, právě díky zábavě si z Liberce odvezly i spoustu znalostí, které se jim určitě budou hodit. Třeba hned v příštím školním roce.

OBEČNÍ ZPRAVODAJ

K LÉTU PATŘÍ ZÁŽITKY

POHODOVÝ VÝLET DO HOR

Dokázali byste do křížovky správně doplnit název nejvýše položené obce v Krkonoších? Účastníci letošního rodinného výletu do českých nejvyšších hor by to zvládli snadno. Je to přece Benecko, které se nachází v západní části Krkonoš v nadmořské výšce 793 metrů. Právě tam společně zamířili ve středu 8. května.

Zájem o výlet byl mimořádný, patrně díky ohlasu toho loňského. Místa v autobuse byla obsazena téměř okamžitě. Děti se ale k sobě na sedačkách dokázaly přitulit, takže se jich tam vešlo víc. A ty nejmenší se zase podobně tulily ke svým rodičům, jimž seděly na klíně.

Organizátoři připravili pro výlet na Benecko poměrně variabilní program. Kdo chtěl, mohl si celý den v horách užít zcela individuálně. Další varianta nabízela zhruba kilometrovou společnou procházku po Luftákově stezce, během níž si děti zahrály

i stopovanou. Možná i proto, aby se pak neztratily ve 3D bludišti.

Tato poměrně nová atrakce se nachází blízko výstupní stanice lanovky Kejnos a spousta dobrodružství a legrace tam čeká nejen na děti od tří let, ale i na dospělé návštěvníky.

Nejrůznější hravé překážky jsou konstruovány tak, aby rozvíjely obratnost, cit pro rovnováhu i orientaci v prostoru. A v případě našich výletníků taky hra-vost a soutěživost.

Právě s těmito přirozenými vlastnostmi počítala hlavně poslední nabízená mož-

nost programu - strávit celý den společně. Děti si vždy chtějí hlavně hrát. A když si hrají, nemají čas zlobit.

Potvrdilo se to i v tomto případě. Společný program se jim líbil a za velkou zábavu považovaly i poznávání lesních rostlin při zpáteční cestě po tříkilometrové Benecké přírodní stezce.

Domů se všichni vraceli sice trochu unavení, ale spokojení. A taky s přesvědčením, že příští rok určitě pojedou na obecní rodinný výlet zase.

Mimochodem prázdninový výlet na Benecko každému doporučuji. Není tu taková tlačnice jako na Sněžce a výhled na okolní kopce je přitom taky nádherný. Jen tam nehledejte největšího trpaslíka na světě. Dřevěný Vejral na Luftákově stezce je sice docela čahoun, ale na obřího kamenného trpaslíka u Hořic se svými čtyřmi metry opravdu nemá. Ovšem výhled má opravdu hezčí.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VOJICE VÁS SRDEČNĚ ZVE NA:

PUTOVNÍ DĚTSKÝ DEN
aneb
ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

KTERÝ SE KONÁ: V SOBOTU 31.08.2024

START JE V DOBĚ OD 14:00 DO 15:00 HODIN

U BUDOVY HASIČSKÉ ZBROJNICE VE VOJICÍCH

Obecní zpravodaj pro Podhorní Újezd a Vojice vydává jako čtvrtletník na své náklady OÚ. Redakční rada: Blanka Hrdinová, Šárka Kloutvorová, Alena Bartošová, odpovědná redaktorka Blanka Hrdinová, DTP Šárka Kloutvorová, tisk DIGITEX. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav a krácení rozsáhlých textů, případně jejich neotištění. Za věcnou správnost zveřejněných příspěvků odpovídají jejich autoři.

www.podhorniujezd.cz